

Brånakollene naturreservat

Noe lignende Brånakollene finnes ikke i norsk bøkeskognatur. Den velutviklede og tilnærmet urørte bøkeskogen er svært verneverdig.

I kjerneområdet av reservatet har det ikke vært hogst siden 1910. Urskogpreget skiller Brånakollene tydelig fra de mer parkskogpregede bøkeskogene på Vestfoldraet. Stier og tråkk i området er det stort sett elgen som holder ved like.

Fra toppen nord i reservatet er det fin utsikt over store deler av søndre Vestfold, og ut mot Oslofjorden. Toppen, som strekker seg 225 meter over havet, stikker opp over kronetaket i reservatet. Området rundt toppen er så hardt beitet av elg vinterstid at ny skog ikke får anledning til å etablere seg.

Alle landets spettefugler er over tid registrert som hekkefugl i eller i umiddelbar nærhet av reservatet. Brånakollene var et av de siste sikre stedene hvor hvitryggspett hekket i Vestfold. Hakkespetthull i ulike størrelser gjør at mange andre hullrugere holder til i reservatet. Av rovfugl er det særlig hønsehauk og musvåk som har hatt reirplass i reservatet eller de nærmeste omgivelsene.

Verneområdet har et svært rikt insektliv knyttet til gamle trær og død ved. Mangfoldet av billearter er stort.

I den nordre delen av verneområdet er bøkeskogen yngre og trærne har langt mindre dimensjoner enn i kjerneområdet av reservatet. Dette skyldes hogst under siste verdenskrig for å skaffe ved til byene Sandefjord og Larvik.

Så godt som samtlige arter av ville løvtrær i Norge vokser i reservatet.

Foto copyright Tom Hellig Hofton

FAKTA

Naturreservatet ble opprettet i 1980. Det er 190 dekar stort.

Foto: Tom Hellig Hofton

Soppen piggskorpe er en sjelden art som finnes i Brånakollene. Den lever på døde stammer av bøk og osp. ▲

◀ Den vakre soppen porselenshatt vokser på døde bøketrær i reservatet.